

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2013. nyár
XVII. évfolyam 2. szám

„Mert minden belőle, általa és érte van.
Dicsőség neki mindörökké. Ámen.” (Róm 11,36)

Erő a Krisztusban

Amikor ezen sorokat írom, a mindannyiunk által oly szeretett és féltett kelenföldi gyülekezetünkben az ezredfordulóhoz hasonlóan újra igen feszült a közhangulat. Mielőbbi megbékélésre, kiengesztelődésre, egymás kölcsönös tiszteletére-elfogadására és megértésére lenne szükség. Hátha megtörténik a csoda, s mire az olvasó által immár kézben tartott újabb hírlevél napvilágot lát, imáink meghallgattatnak, s az indulatok is alább hagynak.

Ettől függetlenül is azonban gyakran érezzük magunkat rohanó világunkban gyengének, erőtlennek. Nem csoda, a földi léthez, élethez mindenekelőtt komoly fizikai, pszichikai és szellemi energiára van szükség. A technikai eszközök sem működnek csak úgy maguktól, használatukhoz ugyancsak energiára, energiaforrásra van szükség.

Ennek kapcsán egy réges-régi anekdota jutott eszembe a luxuskategóriájú Rolls-Royce autók gyártásának fénykorából. Egy tehetős ausztráliai üzletember rendelést küldött Angliába, mivel szeretett volna ő is tulajdonosa lenni egy ilyen csodaautónak. Álma néhány hónapon belül teljesült, s a vadonatúj Rolls-Royce megérkezett Ausztráliába. Vajon mit érezhetett, amikor először ülhetett a volán

mögé? A hatalmas motor szinte alig hallható módon, duruzsolva közvetítette a lóerőt a limuzin kerekeire. A próbaút végeztével a minden szempontból elégedett, büszke tulajdonos tanulmányozni kezdte az autó műszaki paramétereit. Egy-kettőre hiányérzete támadt, mivel sehol sem tüntették fel, hogy hány lóerős a vadonatúj álomautó. Mit volt mit tenni, sürgönyözött a gyártónak, hogy mielőbb tájékoztassák. A válasz sem váratott sokáig magára: „Don't worry, Sir, sufficient!”, ami annyit tesz magyarul: „Cseppet se aggódjon, uram, van annak elegendő!”. Az az egy Rolls-Royce motornál teljesen felesleges, hogy annak lóerejét számjegyekben is kifejezzék. A tulajdonos bátran utazhat vele bármilyen úton, a Rolls-Royce-nak mindig lesz elegendő ereje...

A történet hallatán Pál apostolnak a filippbeliekhez írt levele egyik mondata jutott eszembe (Fil 4,13): „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.”

Mintha ezzel a kijelentéssel az apostol valami hasonlót fogalmazott volna meg immár lassan kétezer évvel ezelőtt. A keresztyéneknek is van egy kiapadhatatlan energiaforrása: e világ Megváltója, Jézus Krisztus, az Isten Fia! Levele egészéből

kiderül, hogy ezt nem csak egy hangzatos-ütős mondatnak szánta, mivel annak írásakor éppen börtönben sínylődött. A hányatott, viszontagságos és reá nézve igen-csak megalázó körülmények ellenére buzdítja olvasóit, s hiszem, hogy eme nehéz napokban, hetekben Téged is és engem is! Nincs az az élethelyzet, mélység, amelyben a Krisztus-hívő ne kapna elegendő erőt, lelki energiát Megváltójától a következő lépés megtételéhez. Vagy ahogy egy másik levelében fogalmaz az apostol: „Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni (1Kor 10,13).

Kedves Testvérem! Hiszem és tudom, hogy gyülekezetünk e feszült helyzetére Urunknál már készen van a folytatás és a megoldás! S még valamit, hogy az ember igazi energiaforrása egyedül az a Jézus Krisztus, akiben: **Mindenre van eröm, és aki megerősít engem.** Ámen. A Mindenható végtelen kegyemébe és irgalmába ajánlva kelenföldi gyülekezetünket, féltő szeretettel:

BLÁZY ÁRPÁD

Jöjj, égi szent láng (EÉ 239)

2007 vagy 2008 pünkösd hétfőjén énekeltük ezt az énekét az akkori hétfői ifjúsággal. Máté talán gitárral is kísérte. Orgona nélkül, csak néhány énekhanggal hallgatva nagyon megfogott az ének ritmusa, dallama. Az alkalmon a Szentlélek munkájáról beszélgettünk az *Apostoli hitvallás* alapján.

Bevallom, akkor is és maig is, pünkösd ünnepe nehezen megfogható és felfogható számomra. De ez után a hétfő este után, most már évek óta, vissza-visszatér a fülembé a fenti ének két sora.

„Mert nálad nélkül nincsen itt / A Krisztust Úrnak valló hit.”

Ez a mondat azóta is ráirányítja a figyelmemet két dologra. Hitem középpontjában mindig a kereszt eseményének kellene állni, s ezen keresztül szemlélnem az életem történéseit. De bátorítanak is ezek a sorok, hogy nem kell megijednem hitem, eröm elégtelenségétől, hiszen nekem nem is kell elégnem lennem, sőt... Le kell tennem minden emberi erőlködésemet, hiszen a Szentlélek Isten munkálhatja csak bennem *a Krisztust úrnak valló hitet.*

Jöjj, é - gi szent láng, Szent-lé - lek Is - ten,
Hű tá - masz min - den ín - ség - ben, Kit tró - nu -
sá - ról jó A - tyánk És Jé - zus Krisz - tus küld hoz -
zánk, Jöjj, Vi - gasz - ta - ló, Szent-lé - lek Is - ten!

ITTZÉS-VENÁSCH ESZTER

Bemutatkozás

Sass Szilárd ősszel vette át a farkasréti gondnoki feladatkört a korábbi gondnoktól, Sass Loránttól. Az alábbiakban az ő bemutatkozó írását olvashatjuk.

1944. május 25-én születtem Deákiban. Deáki a Felvidéken, Mátyusföldön, Galánta közelében található. Máti István lelkész úr keresztelt. Édesapám jegyző, édesanyám magyar–történelem–földrajz szakos általános iskolai tanár volt.

Már az első Benes-dekrétumok után, 1945-ben el kellett hagynunk szülőföldemet, és Mórachidára, nagyszüleimhez költöztünk. Mire 8 éves lettem, már a hatodik faluba (Szerecseny) költöztünk, így elmondhatom, hogy „nyugodt” gyerekkorom volt. Itt fejeztem be általános iskolai tanulmányaimat. Pápán érettségiztem, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem villamosmérnöki diplomát.

A Telefongyárban helyezkedtem el, és az 1991-es privatizáció után ugyanott, de már a Siemens Telefongyárban folytattam tevékenységemet nyugdíjba vonulásomig.

Nyugdíjasként minőségirányítási auditor- és rendszermenedzser-oklevelet szereztem, és ezt a tevékenységet jelenleg is végzem egyéni vállalkozóként.

2000 karácsonyán családunk javaslatomra úgy döntött, hogy 2000 májusában elhunyt Édesanyám emlékének ápolására és az iskolák támogatására „A magyar nyelvért”-díjat alapítunk abban a két iskolában, ahol tanított. Ez a két falu: Szerecseny Győr-Moson-Sopron megyében és Felsőszeli a Felvidéken. Felsőszelin Édesanyám az evangélikus iskolában tanított. Idén már tizenharmadszor adjuk át a díjat.

2002-ig csak a szakmámmal foglalkoztam. Akkor, a díjnak köszönhetően, Szerecsenyben felkérték, hogy induljak el a polgármesteri választáson és mentsem meg az éppen akkor bezárt iskolát. Egyedül végigcsináltam a kampányt, de mivel nem tudtam vállalni a leköltözést, csak második lettem 30% feletti eredménnyel. Ez a kampány vitt a közéleti szereplés felé, aminek eredményeként 2006-tól önkormányzati képviselő vagyok a kerületben, a Fidesz színeiben.

Nős vagyok, feleségem katolikus. Mivel házasságkötésünkkor reverzalist adtam, fiunk, lányunk és hét unokánk is katolikus. Így a családban gyakoroljuk az ökümenét.

1988-ban költöztünk a kerületbe, a farkasréti templomba járok istentiszteletre. A tavalyi választáson presbiteri és képviselői jelölést kaptam, és a gyülekezet meg is választott mindkét tisztségre.

Amikor tavaly ősszel Sass Loránt (Lóri bácsi) leköszönt 32 éves gondnoki funkciójáról, örömmel fogadtam a felkérést feladatának folytatására.

Remélem, hogy zökkenőmentesen tudom a gondnoki feladatot ellátni, amiben köszönettel veszem Mádyiné Kata és Benkő Tibor segítségét.

SASS SZILÁRD

Lelkészi beszámoló a 2012-es évről

A rendkívüli – télies – **márciusi időjárás** mellett három másik közelmúltbeli esemény foglalkoztat(hat) bennünket, melyekkel az evangélikus sajtó is részletesen foglalkozott. Az első a magyar kormány negyedik, eddigi legnagyobb (22 cikkből álló) **Alaptörvény-módosítása** (2013. 03. 11.). Alkotmányba iktatták többek között, hogy (1) a családi kapcsolat alapja a férfi és nő közötti házasság, illetve a szülő-gyermek viszony; (2) sarkalatos törvény állapítja meg az elismert egyházak körét; (3) a felsőoktatási tanulmányok állami finanszírozásának törvényi feltétele lehet a későbbi magyarországi munkavállalás, ill. (4) az Alkotmánybíróság jogkörét érintő cikkek. Az első két pontot keresztyénként messzemenően üdvözölni tudjuk: így a biblikus alapú családképet és az egyházakkal kapcsolatos pontosításokat.

Hetekig tartotta lázban a világ közvéleményét XVI. Benedek pápa február 28-ával történt lemondása és az azt követő **pápválasztás**. A Vatikánban összeült konklávén már a második napon meghozta döntését. Hiába a média okoskodása és találgatása, március 13-án az argentin jezsuita érsek, Jorge Mario Bergoglio lett Róma 266. püspöke. Az új katolikus egyházfő I. Ferenc névválasztása sokatmondó: Assisi Szent Ferenc példáját követve, mindenek előtt a szegények pápája szeretne lenni.

A 2011 őszén lezajlott **népszámlálás** idén Nagycsütörtökön közzétett adatairól keresztyén szemmel már aligha lehet pozitívan nyilatkozni. A száraz statisztikai adatok szerint egy évtized alatt mintegy harmadával, egész pontosan 99 740 fővel (304 705-ről 214 965-re) csökkent az evangélikusok száma Magyarországon. Olcsó vigasz lenne arra hivatkozni, hogy nagyjából hasonló tendencia figyelhető meg a református és a katolikus egyháznál is. Az adatok akkor igazán megdöbbentőek, ha a három történelmi egyház adatait vesszük górcső alá. Míg 2001-ben 7 486 462-en, addig 2011-ben 5 240 288-an jelölték be, hogy e három felekezet valamelyikéhez tartoznak. A 10 év leforgása alatt 2 246 174 fővel csökkent a papíron magukat keresztyénnek vallók száma...

Gyülekezetünkre térve feltétlen meg kell említenem templomunk **akadálymentesítésének** ügyét, és az előttünk álló **lelkészválasztást**. Éppen ezért vezérigéül a hónap Igéjét választottam, melyről egy igen mély és elgondolkodtató beszélgetésünk volt a legutóbbi IFA, az Istentiszteleti Felolvasók Alkalmán. Pál apostol írja a

kolossébelieknek: „Gyökerezetek meg és épüljete fel őbenne (ti. Krisztusban), erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.” (Kol 2,7)

Újra meg újra fontos tisztáznunk, hogy milyen alapokon nyugszik szolgálatunk. A keresztyén közösségnek „...más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11) A benne való meggyökerezés és a Lélek által ébresztett hit az, mely indít és erőt ad ahhoz, hogy a gyülekezeten belül ki-ki elvégezhesse mindazt, ami Isten kegyelméből reá ruháztatott. Immár a tavalyi esztendőre gondolva: van-e hálaadás a szívünkben? A Mindenható legyen kegyelmes hozzánk mulasztásaink, tévedéseink miatt, amit pedig el tudott végezni általunk, azért egyedül Övé legyen a hála! Megváltó Urunk mondja: „Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgálak vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.” (Lk 17,10)

A bevezető végén annak rendje és módja szerint hálás **köszönetet** szeretnék mondani mindazoknak, akik valamilyen formában aktívan kivették részüket a gyülekezeti szolgálatból: lelkésztársaimnak, elnöktársamnak, a kibővített elnökség tagjainak, kántoroknak, egyházfiknak, a farkasréti munkatársaknak, az iroda vezetőinek, könyvelőknek, tisztségviselőknek, presbitereknek és minden munkatársnak: köztük a Fraknó utcai szeretetszolgálat munkatársainak, a látogatóknak, az oktatásban résztvevőknek, az iratterjesztőknek, a szerkesztőbizottság tagjainak, a honlapgazdáknak, az imaóra tagságának. Mindaz, amiről most röviden szót ejtek, a Mindenható kegyelme és hűsége mellett részben csak azért lehetséges, mert gyülekezetünk munkatársai a múlt esztendőben is hozzá tették az egészhez mindazt, amit hozzátehettek. Így akkor – a teljesség igénye nélkül –, következzen most néhány konkrétum a 2012-es esztendőről.

1. Személyi ügyek

A még 2011 nyarán megüresedett parókusi állással kapcsolatban az előző presbitérium úgy döntött, hogy javasolja annak átminősítését másodlelkészi állássá, illetve a lelkészi állással kapcsolatos kérdések közgyűlés elé terjesztését a következő presbitériumra bízva (2011. 12. 08.). Ezt követően immár az új presbitérium tavaly április 24-i ülésén úgy döntött, hogy 2012-ben nem indítjuk el a lelkésválasztási folyamatot. Így történt, hogy Kovács Viktor testvérünket a nyár folyamán a Teológus Otthonba helyezték **beosztott lelkésznek**, helyére pedig augusztus 15-ével Gáncs Tamás lelkész érkezett feleségével, Andreával gyülekezetünkbe. Azóta – december 18-án – már megszületett Máté nevű első gyermekük is. A Mindenható áldása és kegyelme legyen az egész családdal!

A múlt év elejének sajnos olykor indulatoktól sem mentes folyamata volt a presbiterek és képviselő-testületi tagok választása. Március 11-én, a délelőtti istentiszteletet követően megtartottuk **tisztújító közgyűlésünket**, majd rá két hétre az új tisztségviselők és presbiterek **iktatását**, melyet követően az újraválasztottakkal, valamint a képviselő-testület tagjaival együtt mindannyian áldásban részesültek. A Mindenható áldása kísérje minden megválasztott testvérünk életét és szolgálatát, hogy mindannyian gyülekezetünk épülését szolgálhassuk. (Az immár beiktatott presbiterek ezt követően egy rövid kötetlen beszélgetésre és koccintásra gyűltek össze az igazgató lelkész lakásában.)

Másfél évtizedes hűséges munka után – a tisztújítással párhuzamosan – **irodavezetőnk**, Pusztay Leventéné Márta néni nyugdíjba vonult, akit Mády Erzsébet testvérünk váltott fel. A következő Igével mondok köszönetet és kívánom a Mindenható további áldását és vezetését mind a leköszönő, mind az új irodavezetőnknek: „Isten közelsége jó nékem! Istenbe, az én Uramba vetem reménységemet.” (Zsolt 73,28)

Az új presbitérium már tavaly komolyan foglalkozott az idén bevezetésre kerülő kötelező erkölcsstan, vagy hit- és erkölcsstan oktatásnak gyülekezetünkre vonatkozó konzekvenciáival. Ennek érdekében (2012. 06. 05.) felkérte az elnökséget, hogy az ifjúsági munkacsoport segítségével a 2012/2013-as tanévre **részmunkaidős hitoktatót** szerződtesse határozott időre (augusztus 15-től november 15-ig). Így érkezett gyülekezetünkbe Fekete Gy. Viktor hitoktató testvérünk, aki nagy elszánt-sággal próbált meg a kerület iskoláiban új evangélikus hittan csoportokat szervezni. Végül is a presbitérium által elvárt legalább heti hat új hittanóra megszervezése az első három hónap alatt sajnos nem sikerült, a három új megtartását azonban a szerződés értelmében az egész tanévre vállalta.

Gyülekezetünk karvezető kántora, Bence Gábor október közepétől ez év január végéig **fizetés nélküli szabadságra** utazott a finn jämijärvi gyülekezetbe. Az itthoni szolgálatokat másik kántorunk, Pál Diana és segítői vállalták.

Nemes Zsuzsa testvérünk több mint tíz éves hűséges szolgálat után októberben átadta a **másodegyházi** teendőket Török Lajos testvérünknek. A hónap végén Farkasréten Sass Loránt presbiter testvérünknek mondott az elnökség hálás köszönetet a több évtizeden át végzett hűséges **gondnoki munkájáért**. Egyúttal áldással iktattuk be a szolgálat folytatóját, Sass Szilárd önkormányzati képviselő és presbiter testvérünket. Az áldó igék: „A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett.” (Zsid 10,23) „Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki benne bíz.” (Zsolt 34,9)

Gyülekezetünk **rendszergazdája**, Schermann Géza testvérünk németországi ösztöndíjat kapott, ezért áprilistól Pálmai Zsolt, végzős villamosmérnök testvérünk

látja el ezen teendőket. Évek óta téma volt már gyülekezeti honlapunk arculatváltása, melyre szeptember elsejével került sor. A majd másfél évtizedig hűséges szolgálatot végző **honlapgazdáinkat**, dr. Kotsis Domokost Nagy Attila testvérünk váltotta fel. Csak néhány újdonság: a vasárnapi igehirdetések egy-két nappal az elhangzásuk után (mp3 formátumban) újrarahallgathatók, emellett képtár és filmtár is található a menüpontok sorában. Miként azt presbitériumunk is megtette: szíves és hálás köszönet mind a leköszönő, mind a beálló testvérünknek!

Tavaly **két ideje korán elhunyt**, régtől fogva hűséges munkatársunktól kellett végső földi búcsút vennünk: április 17-én Tóthné Gaál Zsuzsanna (†72) textilművésztől, szeptember 13-án pedig Bakula Katalin (†67) testvérünktől. „Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, URam, igaz Isten!” (Zsolt 31,6)

Augusztus 20-a alkalmából Kézdy Edit jegyző testvérünk, a Deák téri Evangélikus Gimnázium igazgatója, a **Magyar Érdemrend Lovagkereszt** kitüntetésben részesült. Október 4-én pedig néhány diakóniai munkatársunk felköszöntötte gyülekezetünk legidősebb tagját, a **100 esztendő**s Valent Lajosné Zsuzsa nénit. Szívből gratulálunk!

2. Néhány újdonság, újítás és változtatás

Immár jó egy éve, hogy megalakult az **IFA** (Istentiszteleti Felolvasók Alkalma), mely azóta sok pozitív visszajelzést kapott. A mintegy 15 fős, vegyes korosztályú csoport havonta találkozik, hogy beossa a következő hónap lektori szolgálatait (ige- és imádságolvasás), illetve hogy aktuális gyülekezeti ügyekről vagy éppen egy-egy ígéről beszélgessen.

Virágvasárnap (április 1-jén) került sor az **új urnatemető rész** felavatására és átadására. A gyülekezet elnöksége köszönetet mondott a tervezőknek, dr. Szabó Árpádnak és feleségének, Czirják Ágnesnek, a színes üvegablakok készítőjének, Borbás Dorka iparművésznek, és a kivitelezést felügyelő Szepesfalvy Ákosnak. Az elkészült új szárnyon 3-as és 5-ös urnák vásárolhatók, melyeket egyszer kell pénzben megváltani, a vétel után pedig 25 évenként a család részéről bejelentéssel meghosszabbítani. A vételárakat az eddigi 2-es és 4-es urnahelyekkel arányos módon állapította meg a presbitérium.

Ehhez kapcsolódva említtem meg, hogy szeptember elején (11-én) gyülekezeti fórumot tartottunk épületegyüttesünk akadálymentesítési lehetőségeiről. Az október 16-i képviselő-testületi ülés hozzájárult ahhoz, hogy a gyülekezet a részleges akadálymentesítés engedélyezési terveit elkészíttesse és benyújtsa. Ehhez előzetesen – a 95 urnahely tulajdonosainak megkérdezése nélkül – jóváhagyta a fiatoronyban levő urnák áthelyezését, amennyiben templomunk akadálymentesítéséhez ez

szükséges. Az idei, március 19-i képviselő-testületi ülésen pedig megszületett az elvi döntés is templomunk akadálymentesítését illetően: a testület hozzájárult a déli fiatoronyban létesítendő lift megvalósításához.

Jól sikerült a tavalyi **gyülekezeti hittantáborunk** (június 25–29.), melyet új kezdeményezésként napközis formában tartottunk épületegyüttesünkben.

Többek kérésének mérlegelése, az előző tanévbeli létszámcsökkenés és nem utolsó sorban a jó szándék vezérelt bennünket, lelkészeket akkor, amikor tavaly őszől „vetésforgóban” kezdtük el tartani a **családi istentiszteleteket**. A jelen tanév tapasztalatai alapján azonban sajnos mára kiderült, hogy Kelenföldön ebben a „műfajban” nem szerencsés, ha a többi istentiszteletünkhöz hasonlóan ezen alkalmakat (is) a gyülekezet lelkészei felváltva tartják. Természetesen mi, lelkészek (is) levonjuk a következtetéseket, és imádságos együtt gondolkodást követően fogjuk majd a Mindenható kegyelméből és reménység szerint segítségével meghozni az őszi továbblépés módját.

A tavalyi tanévnyitó családi istentiszteletünkön használtuk először azt a **vezeték nélküli mikrofont**, melyet egy magát megnevezni nem kívánó testvérünk adományozott gyülekezetünknek. Hálás köszönet az igencsak praktikus és más alkalmakon is (szeretetvendégség, közgyűlés, ökumenikus imahét) jó szolgálatot tevő ajándékért.

Novemberben – új kezdeményezésként – *Pokoli kérdések* címmel három részes **asztali beszélgetést** szerveztünk a gyülekezetben. Az izgalmas téma életkorra való tekintet nélkül igen széleskörű érdeklődésre tett szert, sokakat megmozgatót és elgondolkoztatott. Olyan izgalmas teológiai kérdések kerültek elő, mint pl.: a szabad akarat, predestináció, örök pokol vagy egyetemes kiengesztelődés stb.

Ugyancsak újdonságként, október elején „**női kör**” alakult gyülekezetünkben.

3. Jelesebb gyülekezeti alkalmak, események

Elődeinkre emlékeztünk! Január 22-én ünnepi istentisztelet keretében gyülekezetünk egykori lelkészére, Kendeh Györgyre, születésének századik évfordulóján. Erre az alkalomra jelent meg Thurnay Béla testvérünk szerkesztésében a *Nem nagyobb a szolgálta az ő uránál* című újabb gyülekezeti kiadványunk. Március 31-én fórumbeszélgetéssel, emléktábla-avatással és egyházzenei koncerttel emlékeztünk meg az ugyancsak 100 éve született Sulyok Imre karnagy-zeneszerzőről. Az emlékező koncertsorozat következő alkalmi június 2-án és október 13-án voltak kelenföldi templomunkban. (Lásd az Újbuda TV által készített beszámolót honlapunkon: média/filmtár.)

A **házások hete** februári sorozatába bekapcsolódva Ötvened vasárnapján mintegy harminc testvérünk részesült újra a házasságot teremtő Isten áldásában.

A tavalyi **szereketvendégségek** előadói voltak: Veres Emese-Gyöngyvér néprajzkutató, dr. Csepregi Zoltán egyháztörténész, dr. Szabó Máté az alapvető jogok biztosa, Adorjáni Dezső Zoltán a Romániai Evangélikus–Lutheránus Egyház püspöke és Riskóné Fazekas Márta, a Lepramisszió igazgatója. Engedtesse meg, hogy a nagyszerű előadások közül külön is kiemeljem az erdélyi püspök *Tolerancia Erdélyben – aktualitások és kihívások* címmel tartott igazán figyelemreméltó előadását.

Áldás kísérte mind a **böjti**, mind az **ádventi** zenés estéket, melyeket *Jézus jelenléte*, ill. *Ádvent – ahogyan Ézsaiás látta* címmel tartottunk. Ehhez kapcsolódva hadd soroljam fel azok neveit, akik tavaly szolgáltak közöttünk. Mindenekelőtt volt lelkészeink: Missura Tibor, Csepregi András, Szeverényi János, Orosz Gábor Viktor és Joób Máté (aki havi rendszerességgel vezeti az apakört is), ezen kívül Kendeh K. Péter, Thurnay Béla, Adorjáni Dezső püspök, Veperdi Zoltán, Novothny Dániel, Bajuszné Orodán Krisztina és Koch Szilvia. A testvéregyházak képviselőiben: Szederkényi Károly és Lak Gábor rk. lelkészek, valamint Molnár Sándor református lelkipásztor.

Áldás kísérte a tavaszi-őszi gyülekezeti hétvégeket és a másodízben megrendezésre került szeptemberi **nyitott templomok éjszakáját**. Vendégeink voltak – többek között – Fischl Vilmos, a MEÖT titkára, Pazár Béla Ybl-díjas építész, a My Friends vokál, Károly Edit énekművész és a Custos Viol Consort, valamint a Palinta társulat. (Lásd az Újbuda TV által készített képes beszámolót honlapunkon: média/filmtár.)

A leköszönő és új presbiterek egy részének köszönhetően november utolsó vasárnapján (25-én) újabb jó hangulatú **agapéra** került sor tanácstermünkben.

Karácsonyi alkalmak: a Fraknó utcai szeretetszolgálat Lázár Attila és felesége, Erzsike szolgálatával és vezetésével december 17-én tartotta a hajléktalanok karácsonyát, melyen az ott dolgozó munkatársak mintegy 30 rászorulóknak kedveskedtek meleg étellel és ajándékcsomaggal. Másnap került sor az immár hagyományos munkatársi karácsonyra, melyen az elnökség egy-egy kiadvánnyal kedveskedve köszönetet mondott annak a mintegy 70 testvérünknek, akik valamilyen formában önzetlenül veszik ki részüket a gyülekezeti munkából.

4. Röviden a gyermek- és ifjúsági munkáról

Ahogy eddig is, a Szent Imre Gimnáziumban oktatok **evangélikus diákokat**. Egy érdekes tendencia: évről évre többen vannak azok, akik felnőttként keresztkednek és **konfirmáknak**. Tavaly a tizenhét konfirmandusból heten konfirmáknak a hagyományos módon és tízen felnőtként.

Emlékezetes alkalom volt a tavalyi **cserkészgála**, a gyermek-ifjúsági **farsangi együttlét**, a **húsvéti és ádventi kézművesdelután**, és a cserkészek által előadott **szentesti rövid karácsonyi jelenet**, melyet ezúttal Végh Júlia tanított be.

Örvendetes és biztató, hogy szeptember végén újraindult a **senior ifjúsági** alkalom is. Így tavaly a három korosztályhoz tartozó fiataljaink velünk, a lelkészekkel együtt karácsonyoztak.

A **színjátszó kör** többször vitte nagy sikerrel színre Shakespeare *Szentivánéji álom* című darabját.

Magam a szerdai bibliaiskola mellett a hétfői fiatal felnőttek (**hifi**) csoportját vezetem heti rendszerességgel. Az előbbiben a bölcsességirodalom két gyöngyszemével, a Példabeszédek és a Prédikátor könyvével ismerkedtünk. Hétfőnként pedig a Miatyánk kéréseit követően a Boldogmondások értelmezésébe kezdtünk. Nem maradtak el a havi önképzőkörök sem, amikor is a kör egy-egy tagja készül valami érdekességgel (pl. egy pszichológiai teszttel, filmmel, előadással, úti beszámolóval stb.). Emlékezetes marad a szomszédos izraelita gyülekezetbe tett látogatás ugyanúgy (február 20.), mint a Zebegénybe és a Hegyestetőre tett nyári kirándulás (június 20.).

5. Ökumené, közegyházi- és vendégszolgálat

Az **ökumenikus imahét** (január 16–22.) alkalmából nálunk dr. Szederkényi Károly rk. esperes, a Szent Imre, illetve a Szent Angyalok-templomokban Kovács Viktor és Blázy Árpádné szolgált igehirdetéssel. (Lásd az Újbuda TV által készített képes beszámolót honlapunkon: média/filmtár.)

2012 a **kerületi ökumené** megelevenedésének éve! Negyedévenként újra egy-egy délelőttöt töltöttünk egymással igékről, aktuális témákról beszélgetve. A helyszínek: nálunk (február 29.), a Szent Gellért plébánia (május 16.), a Szent Imre plébánia (október 3.) és a külső-kelenföldi reformátusok imaterme (december 5.).

Ennek egyik gyümölcseként újra együtt tartottuk a **reformáció ünnepét** (október 31.) a külső-kelenföldi református testvérekkel. Molnár Sándor ref. lelkipásztor az egyházunk által kijelölt igeszakasz (Róm 3,20–27) alapján hirdette az igét, ami előtt egy rövid megemlékezést tartottam Luther Márton doktorra avatásának 500. évfordulója alkalmából. A népes gyülekezet meghitt úrvacsorai közösségben is megélhette összetartozását. (Lásd az Újbuda TV által készített beszámolót honlapunkon: média/filmtár.)

Ehhez kapcsolódóan említem meg, hogy augusztus 13-án családommal meglátogattuk Milan Krivdát, a kelet-szlovák evangélikus egyházkerület püspökét **Zólyomban**, aki – talán emlékszünk – 2011 pünkösdjén szolgált nálunk igehirdetéssel.

Február 14-én gyülekezetünk adott helyet a **budai egyházmegye LMK-ülésének**. E helyről is szíves köszönet az asszony testvéreknek (Sutyinszki Katalinnak, Mády Rezsőnének, Pusztay Leventénének és Missura Tibornénak) az önzetlen segítségért és a fenséges szabolcsi habart paszulylevesért.

Vendégszolgálatok: február 12-én az MTV evangélikus magazinműsorában áhítat, március 1-jén a Pázmány Péter Katolikus Egyetem teológiai karán (*Egy híres budai iskolarektor* címmel) vetített képes előadás, április 16-án a Farkasréti ökumenikus esték keretében (*A feltámadás és örök élet hitvallásainkban* címmel) előadás, május 13-án a vierseni evangélikus gyülekezetben (Észak-Rajna-Vesztfália) konfirmációs szolgálat, október 14-én a pesterzsébeti evangélikus templomban a Halleluja énekeskönyv újrakiadása alkalmából megrendezett dicsőítő délutánon igei szolgálat.

6. Zárszó

A záró gondolat és áldáskívánás előtt csak utalok még arra, hogy gyülekezetünk anyagi és gazdasági helyzetének 2012-es alakulásáról gondnokunk, Mády Rezsőné részletesen beszámolt márciusi képviselőtestületi ülésünkön.

A beszámoló elején idézett vezérige arra a Krisztusra szeretné irányítani a figyelmünket, aki hiszem, hogy velünk volt az elmúlt esztendő minden nehézsége, vitája, csalódása és kudarcra közepette ugyanúgy, mint annak eredményeiben, sikereiben, győzelmeiben és örömteli pillanataiban. Ezért reménységünket továbbra is egyedül Belé vetjük, aki „hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja”. (2Tim 2,13)

A gazdasági válságnak sajnos még mindig nincs vége, és hullámverése egyértelműen elérte gyülekezetünk hajóját is. Ezért felülvizsgálva kiadásainkat szeretnénk, ha 2013 a „karcsúsítás” éve lenne, amely irányba már tettünk konkrét lépéseket és fogunk is még tenni. Elnöktársammal együtt azért továbbra is kérjük a Testvérek gyülekezetünk irányába megnyilvánuló egyházszeretetét, elkötelezettségét és szíves áldozatvállalását. Vagy, ahogy az apostol buzdít:

„Gyökerezetek meg és épüljetek fel őbenne (ti. Krisztusban), erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.” (Kol 2,7)

BLÁZY ÁRPÁD

Másodlelkészi beszámoló

Az eddigiekhez hasonlóan hadd számoljak be a **heti rendszerességgel tartott alkalmakról**. A 2012-2013-as tanévre, a stratégiában megfogalmazottak alapján, igénybe

vettük egy hitoktató segítségével. Ezzel tudtuk ugyan csekély mértékben növelni hittanóráink számát, de igazán átütő sikert nem értünk el.

A hétfői bibliaórák során az alkalmakat a központilag kiadott munkafüzet alapján tartottam meg. Mint minden évben, vendég igehirdetőt hívtunk a női imanap alkalmából: Bajuszné Orodán Krisztina volt a vendégünk. A tavasz folyamán a hétfői bibliakörösök egy része Székesfehérvárra is ellátogatott.

A heti rendszeres alkalmak között meg kell említeni a konfirmációi oktatást. Hét gyermekkel találkoztam hétről hétre, mellettük további négy felnőtt fiatalot készítettem fel, őket a március 4-i istentisztelet keretében vettük fel a gyülekezet felnőtt tagjainak sorába. Május 19-én és 20-án volt a konfirmáció templomunkban. A konfirmandusok szüleitől a gyülekezet harmincöt darab evangélikus énekeskönyvet kapott ajándékba. A tavaly konfirmálkodott tizenegy gyermekből ösztől hat fiatallal kisifjúsági kört alakítottunk.

Havi alkalmak

A tavalyi esztendőben, tavasszal és ősszel az én feladatom volt megszervezni a szeretetvendégségeket. Több vendég előadó fordult meg nálunk, akik a tavalyi és az idei év témájához – „Reformáció és nők”, illetve ősszel „Reformáció és tolerancia” – kapcsolódóan tartottak előadásokat. Vendégeink voltak Veres Emese-Gyöngyvér néprajzkutató, dr. Csepregi Zoltán egyháztörténész, dr. Szabó Máté, az alapvető jogok biztosa, Adorjáni Dezső erdélyi evangélikus püspök, és Riskóné Fazekas Márta református lelkész, a Lepramisszió igazgatója.

Októberben „női kört” alakítottunk azon női testvéreink részére, akiknek gyermekei már túl vannak a kamaszkoron, de még keresik helyüket az életben. Hogyan tudunk nekik tanácsot adni úgy, hogy megmaradjon a szabadságuk, de azért mégis valamilyen helyes irányba tereljük őket? Hivatás, párkapcsolatok, mit kezdjen az ember magával, ha már nem kell a család, gyermekek körül annyit forgolódni? Sok izgalmas kérdésre keressük közösen a választ.

Egyéb alkalmak

Az eddigi gyakorlattól eltérően, 2012-ben a gyülekezeti hittantábort a gyülekezet épületegyüttesében tartottuk meg, lelkészek, teológusok, ifjúság és gyülekezeti tagok segítségével. A táborban közel ötven gyermek fordult meg az öt nap alatt.

Június 9-én gyülekezeti kirándulás keretében a Károli-Biblia szülőhelyére, Göncre és Vizsolyba utaztunk. A kirándulást borkóstolással zártuk Tállyán.

Októberben a Szent Margit Gimnázium evangélikus diákjaival ellátogattunk a fasori templomba, rövid reformációi megemlékezést tartottunk a reformációi emlékműnél.

Novemberben két konfirmandus fiattal Piliscsabára utaztunk, ahol részt vettünk az egyházmegyei ifjúsági hétvégén.

A kézimunkakör az elmúlt évben is tartott vásárt, melynek bevételéből bekötött tizenöt darab sérült énekeskönyvet és négy darab Bibliát, ilyen formán mintegy 22.000 forinttal támogatva a gyülekezetet.

A mai napra kijelölt útmutatói ígét szeretném mindannyiunk szívére helyezni, amelyben ez áll: „Törekedj viszont az igazságra, a szeretetre, a békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat.” (2Tim 2,22b) Adja a mindenható Isten, hogy valóban mindig, minden körülmények között, közösen csak erre törekedjünk!

DR. BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Lelkészi beszámoló

2012. augusztus 15-én kezdtem meg szolgálatomat a kelenföldi evangélikus gyülekezetben mint beosztott lelkész, így lelkészi beszámolómm is csupán erre a négy és fél hónapra vonatkozik. A költözés, otthoneremtés, a gyülekezet, és a rám bízott szolgálati területek megismerése és beindítása mellett ez az őszi személyes életemben is egy nagyon fontos időszak volt, mivel decemberre vártuk első gyermekünket, aki 2012. december 18-án meg is érkezett. Első pillanattól éreztem a gyülekezet szeretetét, nyitottságát, befogadását, amit ezúton is szeretnék megköszönni feleségem, Andrea és fiam, Máté nevében is.

Szolgálati területeim két csoportot képeztek. Az egyik csoportba azok a feladatok tartoztak, melyeket lelkésztársaimmal közösen, vagy rotációs rendszerben láttunk el. Ezek közé tartoztak az istentiszteletek, a hétfői nyugdíjas bibliaórák, az ügyeleti órák, énekkari és munkatársi áhítatok, kazuálék, látogatások, hírlevelünk szerkesztése, gyülekezeti ügyeink intézése. A másik csoportba pedig azok a feladatok tartoztak, melyek rám lettek bízva, hogy azokat én vigyem egyedül. Ezek közé tartozott a nagyifjúsági és szenior ifjúsági csoport vezetése, melyek közül az első hetente, a második kéthetente találkozott. Két hittancsoportban tanítottam, a farkasréti gyülekezeti hittan és a Gárdonyi Géza Általános Iskolában az iskolai hittan – vagyis két alsós hittancsoport – tartozott hozzám. Ezen kívül havonta gyűlt össze a Középkör, és szintén egyszer egy hónapban, a hónap utolsó szerdáján a bibliaórát is én tartottam.

Ebben a négy és fél hónapban nagy élményt jelentett, hogy részt vehettem a nyitott templomok éjszakája rendezvénye, a gyülekezeti hétvége, valamint az adventi kéz-

műves délután megszervezésében, ott lehettem a Botta-ifjúság novemberi találkozóján, valamint képviselhettem a gyülekezetet a kerületi adventi gyertyagyújtáson. Fontosnak tartottam, hogy betekintést nyerjek a Fraknó utcai szeretetszolgálat, a cserkészcsapat és a színjátszó kör munkájába is.

Hálával gondolok vissza 2012 eme négy és fél hónapjára, hiszen a családi örömök mellett hivatásomban is azt éltem meg: a helyemen vagyok. Soli Deo gloria!

GÁNC S TAMÁS BEOSZTOTT LEKÉSZ

Fraknó utcai szeretetszolgálat

A 2012. év statisztikája

„Adjatok, néktek is adatik.” Ez szeretetszolgálatunk mottója, amely szerint szeretnénk szolgálatunkat végezni. Elsősorban fizikai szükségletekben segítünk, de nem kevésbé fontos számunkra az, hogy a hozzánk forduló rászorultak lelki támaszt, sőt útmutatást is kapjanak, amennyiben ezt igénylik.

A továbbiakban összefoglalom, mit végeztünk az előző esztendőben:

1. A hozzánk forduló rászorulók száma: 891+147 (uzsonnaosztás).
2. A minket fölkereső rászorulókból 681 férfi és 210 nő.
3. Az uzsonnaosztások során összesen 1038-an kaptak uzsonnát.
4. Átlagosan 23 kiszolgálás volt egy héten.
5. Az adományozók száma 249 fő volt.
6. Legtöbben 2012 januárjában kerestek meg bennünket: 153 ember (ebből 33 nő).
7. A legtöbb látogató április 3-án volt: 47 ember (ebből 12 nő), ekkor döntött úgy a szolgálat, hogy egyik héten a férfiakat, másik héten az asszonyokat látjuk el a kért adománnyal.
8. 2012-ben a gyülekezet 249 esetben adományozott ruhaneműt, cipőt. A legtöbb adományozás januárban és októberben történt: 34-34 személy. Köszönet érte. Az adományok tartalma is a szükségletekhez igazodott sokkal inkább, mint a megelőző évben. Dicséret érte.
9. A karácsonyi ünnepélyre 32 meghívót osztottunk, amelyből 28-an el is jöttek.

Ennyit a számok mutatóiból. Azonban mindannyian tudjuk, hogy ami igazán fontos, az a szemnek láthatatlan, a mosolyok, a „köszönöm”-ök, a könnyek és a panaszok. De Isten, aki mindent ismer, tudja mindezt. Áldott legyen Isten, hogy indítja a testvéreket ebben a szolgálatban részt vállalni. Köszönjük ezt mi is minden szolgálatteltevőnek és adományozónak.

LÁZÁR ATTILA ÉS A FRAKNÓ UTCAI MUNKATÁRSÁK

GYÜLEKEZETÜNK KÖLTSÉGVETÉSE

(1000 Ft-ra kerekítve, kivonat)

	2012. évi zárszámadás	2013. évi terv
BEVÉTELEK		
Gyülekezeti tagoktól <i>(egyházfenntartás, adomány, céladomány, perselypénz)</i>	11 915	13 050
Gyülekezeti tagoktól <i>(áldozati vasárnapi gyűjtés)</i>	1 745	2 000
Gazdálkodásból <i>(bérleti díjak, urnatemető stb.)</i>	6 433	7 450
Központi támogatás <i>(hitoktatás, urnatemető)</i>	1 094	1 150
Külső támogatás <i>(önkormányzat, pályázatok)</i>	2 695	2 150
Saját alapítványtól	587	500
Átfutó és továbbítandó tételek <i>(kötelező offertóriumok, járulékok, iratterjesztés)</i>	3 007	2 945
Összesen (kerekítések nélkül)	27 652 842	30 695 000
KIADÁSOK		
Illetmények <i>(lelkészek szolgálati és hitoktatási díja)</i>	7 733	7 900
Illetmények <i>(egyéb alkalmazottak)</i>	5 385	5 400
Törvényes terhek <i>(befizetendő járulékok)</i>	1 727	1 854
Dologi kiadások <i>(fűtés, világítás, víz, posta, telefon, útiköltség, biztosítás stb.)</i>	3 813	3 710
Más egyházi szervnek <i>(orsz. egyhalmegyei jár., iskolafennt., más gyűl.)</i>	822	846
Továbbítandók <i>(kötelező off., iratterjesztés stb.)</i>	1 539	1 395
Javítás, karbantartás, felszerelés pótlás, leltári tárgy beszerz., új létesítm.	5 448	5 890
Szeretetszolgálat, segélyek, teológus	135	230
Belmissziós kiadások <i>(hírlevél, gyermekmunka, színjátások, énekkar)</i>	1 010	1 000
Családsegítő, testvérgyülekezet, kántorátus stb.	696	860
Összesen (kerekítések nélkül)	29 938 723	30 694 850
PÉNZESZKÖZÖK 2012. december 31-én: 3 483 053 Ft.		

Néhány gondolat a számokhoz:

A **2012. évi bevételek** 90%-ra teljesültek, ebből a gyülekezeti tagok befizetései 87%. Az egyházfenntartás 95%, a perselypénz 80%, az áldozati vasárnap 76%. A gazdálkodás bevételei 94%, külső támogatás 94%. A gyülekezeti tagok adományainál érezhető a visszaesés.

2012-ben a kiadásaink a tervhez képest 91%-on zártak. Az illetmények 101%, a dologi kiadások 93%, a belmisszió, egyéb kiadások 85%-on teljesültek. Az urnatemetőben az új urnafülkék beépültek, padok készültek. Az emeleti lelkészlakás megújult. Az orgonafelújítás nemrég fejeződött be, az elmúlt évi költségvetésben csak az első részlete szerepel.

Az ideai tervben a kiadásainkat a zárszámadás számai szerint terveztük. A bevétel és kiadás közel azonos. Az akadálymentesítést pályázatok elnyerése és a képviselő-testület döntése alapján folytathatjuk.

Záró gondolatként **hálás köszönetet** mondunk híveinknek az adományokért, imádságokért. A gyülekezeti tagoktól érkező bevételek ideai tervszámait a tényszámok elmaradása ellenére nem csökkentettük, továbbra is **mindenkinék a szívére helyezük** gyülekezetünk lelki és anyagi életét.

MÁDY REZSŐNÉ

Egy rejtély megoldása

Az alábbiakban Sass Jánosnak, gyülekezetünk tiszteletbeli presbiterének és volt másodfelügyelőjének visszaemlékezéseit közöljük gyülekezetünk történetének egyik fontos fejezetéről. A Hírlevél megváltozott formátuma miatt azonban a szöveget teljes terjedelmében nem tudjuk egyszerre megjelentetni, hanem csak három részletben. (Aki a megjelenés előtt kíváncsi a történet befejezésére, a teljes szöveget megtalálhatja a gyülekezet irattárában.)

A múlt évben, örök élet vasárnapján (2012. nov. 25.), mint már több éven keresztül, most is sok idegen, de mégis talán ismerős matrónát, öregurat láthatott a gyülekezet templomunkban, és nem a gyülekezet lelkésze hirdette az Igét. Az istentisztelet alatt többször is elhangzott a „Gyurka bácsi és Pista bácsi ifjúsága” és a „huszadik” kifejezés. Ezzel kapcsolatban többen kérdezősködtek nálam, így számomra az derült ki, hogy gyülekezetünkből sokan nem tudják, hogy mi is ez az ifjúság, kik a tagjai. Ahhoz, hogy a kérdésekre válaszolhassak, jó hatvan évnyre és mélyen kell visszanyúlnunk egyházunk és gyülekezetünk történetébe, bár én csak 1948-tól, 1949-től ismerem a dolgok folyását, ekkor kerültem Budapestre és kapcsolódtam be a gyülekezet életébe.

Amikor 1945-ben gyülekezetünk lelkészét, *Ordass Lajost* a Bányai Egyházkerület püspökévé választották, Kelenföld *Kendeh György* (*Gyurka bácsi*) nyáregyházi lelkész hívta meg a gyülekezet élére. Beiktatása után a lelkész egyik legfontosabb feladata a háborús sebek begyógyítása volt. Nem csak az épületek sérültek, anyagi értékek pusztultak el, hanem a lelkekben is súlyos sebek keletkeztek, amelyeknek helyrehozatala, gyógyítása mind nagy terhet jelentettek a lelkészek számára. Emberfeletti erőfeszítés, munka nyomán a sebek lassan gyógyulásnak indultak. Eközben *Kendeh György* nem felejtkezett meg a jövő építéséről sem, gondjaiba vette az ifjúságot. Bibliaórákat, konfirmációs oktatást vezetett, sőt még óvodát, iskolát is indított, nyári táborokat szervezett.

Közben az államhatalom mind nagyobb erővel igyekezett elfojtani a hitéleti, egyházi munkát. Többek között az iskolák államosításában csúcsonodott ki ez a törekvés. Az államosítás ellen erőteljesen tiltakozó *Ordass püspököt* 1948-ban letartóztatták, és koholt vádak alapján két év börtönre ítélték. Szabadulása előtt a hatalom el akarta érni, hogy *Ordass* ne kerülhessen vissza a püspöki székbe. Célja elérésére azzal terrorizálta az egyházat, hogy *Ordass* két legközelebbi munkatársát, bizalmasát, *Keken András*t és *Kendeh Györgyöt* 1950 márciusának végén letartóztatták, internálták, *Ordass Lajost* is beleértve esetlegesen halálos ítélettel végződő perrel fenyegették meg. *Ordasst* végül hosszas eljárás után törvénytelen módon megfosztották hivatalától. Október közepén *Keken* és *Kendeh* is kiszabadult, de szolgálati helyüket nem foglalhatták el. A *Kendeh-családot* 1951 júniusában kitelepítették Békés megyébe, egy minden településtől több kilométerre levő tanyára kellett távozniuk. *Kendeh György* embertelen körülmények között, nagy nehézséggel, a tanya tulajdonosának végzett munkával és bérelt állami föld megművelésével tudta eltartani családját. A gyülekezet tagjai, közöttük az ifjúság, rendszeresen látogatták őket, a mintegy 10 km-nyi gyaloglást is vállalva.

Itt, Kelenföldön a gyülekezetnek abban volt nagy szerencséje, hogy az 1949-ben Kelenföldön ismét szolgálatba lépett *Botta István* (*Pista bácsi*) és *dr. Rezessy Zoltán* segédlelkész megmaradhatott a szolgálatban, így nem teljesülhetett be a Jézus által az utolsó vacsora után is idézett zakariási prófécia: „Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.” (*Zak* 13,7 és *Mt* 26,31) *Botta István* vallástanárként *Ordass Lajos* mellett már korábban is szolgált gyülekezetünkben, most Óbudáról tért vissza. A gyülekezet élére *Vető püspök* adminisztrátorokat küldött ki. Emlékezetem szerint két vagy három adminisztrátor váltotta egymást, amíg az egyház vezetése és az állam meg nem találta a gyülekezet irányítására nekik legjobban megfelelő személyt. *Muncz Frigyes* 1952. jan. 1-jén került adminisztrátorként a gyülekezet élére, és még abban az évben beiktatták parókus lelkésznek.

Az ifjúság gondozását visszatérte után – már Kendeh György idejében is – Botta István vette át, és folytatta a Kendeh György eltávolítása utáni zavaros időkben. Az ifjúságot két nagy csoport alkotta: a konfirmáció után a csoportokból többen „elkallódtak”, de azért szép számmal voltak, akik együtt maradtak a gyülekezetben, ők voltak a *konfirmandusok*; az érettségizettek és az egyetemisták alkották a *szenior* csoportot. Voltak közöttünk többen olyanok is, mint pl. *Thurnay Béla*, akik rendszeresen részt vettek mindkét csoport munkájában. A két csoportnak minden héten rendszeresen volt bibliaórája. Az ének és ima után egy-egy igeszakaszról tartott Pista bácsi magyarázatot. Az igei rész imával, valamelyik esti énekkel fejeződött be, majd az összejövetel valamilyen tréfás játékkal végződött. A szenior csoportban nem volt játék, az igei rész után Pista bácsi valamilyen filozófiai, pszichológiai témáról beszélt, vagy egy-egy népi író (pl. Szabó Dezső, Németh László, Féja Géza) munkásságát ismertette. Amíg Muncz Frigyes engedte, Pista bácsi szombat esténként vecsernyéket is tartott, amelyeken főleg az ifjúság vett részt. Az ifjúság szorgalmasan tevékenykedett a gyülekezet életében is. A harangozás a konfirmandus fiúk feladata volt, a szeretetvendégség előtti terítésben és az azutáni rendrakásban is a konfirmandusok segédkeztek. A rendre az egyházi, a rettegve és szeretve tisztelt *Horváth bácsi* (Horváth László, volt m. kir. honvédszázados) ügyelt. Nem is volt ott semmi hiba!

SASS JÁNOS

Evangelizáció katolikus szemmel

A márciusi szeretetvendégség az *Új evangelizáció avagy Reformáció a római katolikusoknál?* címet viselte. Aki eljött dr. Kránitz Mihály tanszékvezető egyetemi tanár előadására, az valószínűleg – hozzám hasonlóan – arra számított, hogy a római katolikus és a protestáns egyházak közötti különbségekről lesz szó (cölibátus és női papság kérdése, az úrvacsorai közösség alapjai, az akkor éppen az érdeklődés homlokterébe került pápai tisztség stb.). Az előadás középpontjában azonban az ökumenizmus kérdése állt.

Az ökumenikus mozgalom kiindulópontja a 1910-ben Edinburgh-ban megtartott missziói világkonferencia volt. Az eredetileg protestánsok által kezdeményezett mozgalom később más egyházak irányába is lépett, így például az ortodox egyházak felé. Ennek eredményeként a 2. világháború után, 1948-ban létrejött az Egyházak Világtanácsa.

Az áttörést a 1962-ben összehívott második vatikáni zsinat jelentette, ahol ki-
mondták, hogy a keresztény egyházak fő feladata a misszió, ami csak az egyházak

közötti együttműködéssel érhető el. Azóta a római egyház megfigyelőként részt vesz az Egyházak Világtanácsának munkájában, és a közeledést számos gesztus jelzi: így például a római katolikus és a lutheránus egyház 1999-ben, Augsburgban kiadott közös nyilatkozata, vagy a 2001-ben Strasbourgban létrejött Ökumenikus Charta.

Magyarországon és a kommunista befolyás alatt álló országokban az ökumené az európai átlagnál korábban vált kézzelfogható valósággá, mivel az egyházak elnyomása közelebb hozta egymáshoz a különböző felekezetek papjait. Ma főként a jóléti társadalomra jellemző szekularizáció fenyegeti az egyházakat, amit jól mutat a szerzetesek és misszionáriusok számának fogyatkozása.

Nehéz kérdés, hogyan definiáljuk a missziót a mai világban. Fontos lehetőség az ifjúsági fesztiválokra való jelenlét és a nagy egyházi ifjúsági találkozók szervezése. Emellett mindenki találhat megfelelő alkalmat arra, hogy tanúságot tegyen a hitéről mindennapi helyzetekben.

Az előadást követő beszélgetés során Missura Tibor nyugalmazott lelkész arra buzdított, hogy kövessük mi is a katolikus egyház felhívását a Biblia gyakoribb forgatására. Ittész András felügyelő arra kérdezett rá, hogy a bencés szerzetesrend miért tekinthető az ökumené előmozdítójának. Kránitz Mihály elmondása szerint a bencések saját közösségüket családként fogják fel, ahol megtanulnak alkalmazkodni, és így más közösségek dinamikáját is jobban értik.

A beszélgetés vége felé többünkben az a benyomás alakult ki, hogy nem is olyan nagyok a különbségek a katolikus és az evangélikus egyház között. Így például a cölibátus előadónk szerint nem jár több lemondással, mint a házasság. Mocskonyi Zsigmond utolsó hozzászólóként megkérdezte, hogy akkor voltaképpen miben különbözik a katolikus és az evangélikus egyház egymástól. Kránitz Mihály sejtelmes mosollyal ezt válaszolta: ég és föld!

MÁDY KATALIN

Világimanapi gondolatok

Gyülekezetünk évről évre csatlakozik a világimanapi rendezvényhez. Az idei alkalom vendég igehirdetője Holby-Bakay Tímea volt, aki korábban gyülekezeti tagunk volt, most pedig Norvégiában lelkész. Az alábbi soroknak ő a szerzője.

Ez évben március 4-én tartották a Világimanapot, melynek mottójául a francia nők Máté 25,35-öt választották: „Jövevény voltam, és befogadtatok.”

Az imanap programját tartalmazó füzet nyitó oldalának képét a svájci művész, Annalise Hamman Jeannot készítette, kifejezetten a fent említett bibliai vershez kapcsolódva. Alkotásáról így nyilatkozik: „Mivel munkám az absztrakt határáig megy el, ezen a festményen az idegent a sötét szürke sziluettel fejezem ki, aki a többi színtől határozottan megkülönböztethető. A vonalak, s a csaknem fehér szín hangsúlyozásával a fényt próbálom bevinni az alkotásba. A sötét sziluettet körülragyogja a fény, ami felülről, a mennyből árad, s az egész teret átjárja. Minden belekerül ebbe a fényes ragyogásba – aminthogy az emberek is egy földgolyón élnek. A kép alján látható formákra is ráárad a fény. Ezek a formák – mint egy embercsoport – körülveszik a sötétebb részt, s valóban befogadják azt. A kép a találkozás és nyitottság erejét hangsúlyozza.”

Máté 25,31-46-ban az Emberfia, Jézus Krisztus jelenik meg dicsőséges trónján, előtte összegyűjtve az összes nemzet. Ő pedig elválasztja őket, mint ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől, a juhokat a jobbára, a kecskéket a baljára terelve. Az ezt követő felsorolásban diakóniai feladatok egész sora jelenik meg. Ebben a kontextusban hangzik el az említett igeveres Jézus szájából: „Jövevény/ Idegen voltam, és befogadtatok.”

Ennek a gondolatnak a megalapozását már az Ószövetségben olvashatjuk: „Ha jövevény lakik földetekben, s tartózkodik köztetek, ne tegyetek szemrehányást neki. Olyan legyen köztetek, mint a közöttetek született, s úgy szeressétek, mint önmagatokat, hisz ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén (3Móz 19,33-34). Jézus számára fontos volt ez, gondoljunk csak a samáriabeliekhez való viszonyára, és ezt szeretné a mi szívünkre is helyezni.

A görög philoxenia – vendégszeretet – szó szerint az idegenek szeretetét jelenti. De kik is ezek az idegenek?

*Lehetnek más országból, más kultúrából származó emberek, akik más nyelvet beszélnek és más szokásokat követnek, mint mi.

*Beszélhetünk idegenekről lelki értelemben is: függőség rabjai (alkohol, drog), társadalmi elmarasztalást kiváltó betegség áldozatai (lepra, AIDS), általánosan negatívan megítélt népcsoportokhoz tartozók (cigányság), és vallásosságuk miatt kigúnyoltak (keresztyén mint csodabogár).

* De érezheti magát az ember individuusként is idegennek.

Feladatunk az idegenek, jövevények felkeresése. Megismerni, felkeresni őket, meglátni bennük a hozzánk forduló, kopogtató Krisztust. És ez a felismerés kell, hogy ösztönözzön bennünket a konkrét cselekvésre. Fontos, hogy a szükség enyhítése mellett tudjuk és merjük kimondani, hogy kinek a nevében tesszük, amit teszünk, hogy a másik is felismerje bennünk a munkálkodó Krisztust.

Ez az evangélium közvetítésének az egyik legegyszerűbb, legtisztább és legkézzelfoghatóbb módja.

„Krisztus szeretete kényszerít bennünket” (2Kor 5,14) az idegenek/jövevények, otthontalanok, számkivetettek irányába is. A mások szeretete nem feltétele Isten Jézus Krisztusban irántunk megnyilvánult szeretetének, hanem annak következménye. „Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket” (1Jn 4,19).

Engedjük, hogy az Úr ily módon is megérintse a szívünket, és rajtunk keresztül mások szívét is!

HOLBY-BAKAY TÍMEA

Böjtről böjtre, muzsikával

Harmadik esztendeje hagyomány templomunkban, hogy a húsvét előtti várakozás idejében zenével is ünnepelünk. A böjti sorozatok immár nem pusztán a szó alkalmai; a „szent zene”, a Musica Sacra lélekemelő, spiritualitást elmélyítő harmóniái teszik teljessé az Ige befogadását. S ha már muzsika, legyen az Bach: idén a nagy muzsikus, a lutheri teológia „megzenésítője”, a mélységes hitet zenei harmóniákká formálni tudás nagy művésze lett megidézve orgonaművei, kamarazenéje által.

Nem létezik evangélikus egyházzene Bach nélkül – elég, ha csak számtalan korálfeldolgozására gondolunk. Minden egyes ilyen „apró” műben ott van maga az egész; a harmóniák, ízek, s a mély spiritualitás, melyek az egész életműben ott rejtőznek, nem csak egyházi műveiben, hanem a világi művekben is.

A böjti nagy korálok sok zeneszerzőt meghihlettek. A bűnbánat énekei szerves részei a böjti liturgiáknak, ezért nem véletlen, hogy számtalan korálvariáció, fantázia, partita is született ezeknek a dallamoknak a feldolgozására. Az idei böjti estéken *Johann Michael* és *Johann Christoph Bach*, *Dietrich Buxtehude*, *Georg Philipp Telemann* és *Sulyok Imre* korálfeldolgozásai vezették be a gyülekezet éneklését, és elhangzott Bach 11 variációból álló *Sei Gegrüßet, Jesu gütig* című nagyszabású partitája is.

Esti sorozatunkban a főszerep az orgonáé volt: fiatal orgonisták (*Ács Dávid*, *Szedmák Eszter*, *Hózsa Zsófia*) közreműködésével Bach szabad kompozíciós műveit is hallhattuk. A d-moll concerto és a nagy c-moll prelúdium és fúga mellett megszólalt a Bachot újra felfedező ismert zeneszerző, *Felix Mendelssohn Bartholdy* c-moll szonátája is, mely mű a nagy példakép grandiózus orgonaműveinek hangulatát idézi.

A barokk kor nemes hangszere, a gamba is vendégünk volt az utolsó előtti alkalmon: *Szászvárosi Sándor* előadásában *Carl Friedrich Abel* d-moll szólószonátája,

valamint Bach G-dúr gambaszonátája csendült fel. Az utolsó estén *Pröhle Katalin* közreműködésével a Bach-kortárs *Georg Friedrich Händel* hegedűre és csembalóra írt, négy rövid tételből álló F-dúr szonátája tette teljessé a böjti sorozatot.

PÁL DIANA, A SOROZAT SZERVEZŐJE

Húsvéti kézművesdélután

Március 29-én, pénteken tartottuk az idei húsvéti kézműves délutánt, ami mindig nagy örömmel várt esemény, hasonlóan az adventi kézműves foglalkozáshoz. Márti néni, Edina és még három édesanya a gyülekezetből változatos és kreatív ötletekkel készült alkotni vágyó apróságoknak. Mint mindig, közös imával indult az esemény, majd Márti bemutatta a segítőket.

A gyerekek ekkorra már, többnyire ollókkal a kezükben, startra készen várták, hogy megindulhasson az alkotói munka. Edina segítségével quilling-technikával készíthettek szebbnél szebb pillangókat. Ez nagy türelmet és

odafigyelést kívánó feladat, a kisebbek hamar egyéb lehetőség után néztek. Ami akadt is, hiszen a szomszéd asztalnál vágással, ragasztással képeslapokat kreálhattak a lurkók. Ez általában rendkívül népszerű, könnyedén születnek műrecek, a gyerekeket hajtja a sikerélmény.

Hanga édesanyja egy hihetetlenül ötletes dologgal készült: tojástartó kartonokból csináltak a gyerkőcök némi színes papír és ragasztó felhasználásával apró tyúkocskákat, melyek testét hímes tojás alkotta.

Kreatív ötletekben nem volt hiány Kucsara-Csapó Dórinál sem, aki már

hetek óta gyűjtötte szorgalmasan a WC-papír gurigákat, hogy az ünnep jegyében nyuszivá varázsolják őket. És a hímestojás-készítés! Elengedhetetlen mozzanat. Annyira vágyták a csemeték, hogy a főtt tojások szebbnél szebb színekben pompázzanak, hogy meglepedtek róla, hogy a festés előtt mintákat rajzoljanak rá.

Idén egy hagyományos technikát is kipróbálhattak a lányok, a hagymalével történő festést. Ehhez apró virágokra és levelekre volt szükség, ami nem bizonyult könnyen beszerezhetőnek, mivel a tél még makacsul tartotta magát. A lányok boldogan húzták magukra a télikabátjukat, és büszkén

hozták a kertből a „zsákmányt”. A levélkéket egy nejlonharisnya segítségével rögzítettük a tojásokra, majd vöröshagyma héjával kifőztük őket. Szép vöröses árnyalatuk lett, kivéve, ahol a virágok-levélkéek voltak, ott eredeti színe maradt a tojás héja. Némelyik tojás megrepedt, de senki nem kesergett emiatt, azonnal elfogytak a sérült darabok.

Mozgalmas, jó hangulatú és produktív délután volt. A lányaim hazafelé már a következő évi alkotó napot tervezgettek, és nem győztek büszkélkedni az általuk készített díszekkel.

Köszönjük a lehetőséget, a szervezést!

RÁKÓCZY-KISS ESZTER

Híd Emmaus és Nagyveleg között

Április első hétvégéjén közös csendeshétvégét tartott gyülekezetünk nagy ifije és a cserkészcsapat kósa korosztálya *Igazi élet húsvét után* címmel. A hétvége tartalmi középpontja az emmausi tanítványok története volt, ezt próbáltuk meg interaktív módon feldolgozni, megérteni, megélni. Lehetőség nyílt közösségi és egyéni áhítatra is, mely mind-mind próbálta „építeni a hidat” Emmaus és Nagyveleg között. Ennek egyik legizgalmasabb része a látogatás volt, amikor is kettesével – ahogyan az emmausi tanítványok egykoron – meglátogattuk a helyi evangélikus gyülekezet idős testvéreit, és hosszan beszélgettünk velük húsvét drámájáról, és az ő személyes húsvétjaik történeteiről. A látogatásokból a parókiára visszatérve – ahol megszállt a csapatunk – mindannyian szíves vendéglátásról, nyitott emberekről, döbbenetes emberi élethelyzetekről, és az „ahány ember, annyi húsvét” igazságáról számolhattunk be. Mert ahogyan az emmausi történet sem ért véget a Jézussal való találkozással, úgy mi is azt éreztük, és azt tapasztalhattuk meg, hogy a húsvéti öröm igazán a megosztásban teljesebbé válhat. A híd járható, és talán érdemes jövőre újra átkelni rajta.

GÁNC S TAMÁS

Gyülekezeti hétvége Balatonszárszón (április 19–21.)

Csodálat és hála fogott el az Evangélikus Missziói Otthon megismerésekor. Pazar elegancia, a lakószobákban gondoskodás, nagyszerű ellátás, a reggeli 25-30 fogásból választható svédasztal, ízletes főtt ételek, díjitalan kerékpárkölcsonzés.

A hétvége a *Reformáció – tolerancia – identitás* témája köré szerveződött. Nemi identitás – genderelmélet (Gáncs Tamás) – sok hozzászólással folyt. Nemzet és nacionalizmus (Blázyné Márti). A nemzethez tartozás és jelképei témát három csoportban vitattuk meg, ezt követően a csoportok ismertették gondolataikat. Vallási identitás (Blázy Árpád), mindenekelőtt Jézus követése.

Áhítattal kezdtük és fejeztük be a napokat. Pap Kinga Marjatta Lk 22,24–27-ből, dr. Sikó Zsuzsa doktornő Zsid 12. fejezetéből és Móz 5,29-ből a *Tízparancsolat* jelentőségéről, végül Missura Tibor 1Pt 4,8–11-ből vett gondolatokat, továbbá a lelki és materiális munka pontosságának jelentőségére hívta fel a figyelmünket.

Fakultatív boglári utunkon megcsodáltuk az evangélikus templom felső körablakát, mely kilátást ad az égre és a fák koronáira, felmentünk a gömbkilátóba, láttuk a hatalmas erdei élménypályát és az öregtemető felújított két kápolnáját a kilátódombbal együtt.

Jubilate vasárnapra esett a búcsú istentisztelet (Blázy Árpád tartotta) úrvacsorával.

Felemelő együttlét volt ez a pár nap. Szülők és gyerekek, nagyik és unokák méltó környezetben örvendhettek egymásnak és társaiknak. A cseperedők és kiskamaszok játékos viadalokon versenghettek egymással.

Köszönet a gyülekezet közreműködőinek és a konyha dolgozóinak.

Napi igénkkel búcsúzó. „Ki tudja, talán megszán az Isten... és nem veszünk el.” (Jón 3,9)

PÉTERFIA MIKLÓS

Beszámoló Cantate vasárnapjáról

A húsvét utáni negyedik vasárnap, Cantate vasárnapja, a budai egyházkerületek kórusainak életében találkozási pontot, együtt éneklést, egymás meghallgatását jelenti.

Idén (április 28-án) ezt az alkalmat a kórusok Budavárban tartották Bán István szervezésében, aki elődjéhez, Csorba Istvánhoz hasonlóan nagy lelkesedéssel „vette kezébe a karmesteri pálcát.” A hivatalos program kezdete előtt egy órával már megtelt a Bécsi kapu téri templom, hogy közösen beénekeljünk Bence Gábor

kántorunk vezetésével. Ezt követően elpróbáltuk azokat a darabokat, amelyeket a délután folyamán együtt készültünk énekelni. Mindig érdekes élmény nem a megszokott, más stílusú kórusvezetők instrukcióit követve próbálni.

A program délután 5 órakor kezdődött. A prelúdium utáni köszöntőjében Próhla Péter – egyházmegyei zenei felelős – röviden méltatta ennek a vasárnapnak több, mint fél évszázadra visszatekintő hagyományát.

A bevezető zsoltár és imádság után elsőként a pesthidegkúti énekhar mutatkozott be Kukorelly Eszter vezetésével. A budavári Schütz-kórus a karzatról szólalt meg. A gyülekezeti ének után Bence Imre esperes úr hirdetett ígét: „Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodálatos dolgokat cselekedett!” – szól a 98. zsoltár első verse. De miért kell mindig valami új mindenből, miért nem jó a régi, megszokott? „A Fel-tamadott jelenléte gerjessen új éneket a szívünkben!” – hallottuk az igehirdetésben. Ezután következett a közös éneklés, majd Bence Gábor vezetésével kelenföldi énekharunk és a zenekar, amely idén először kísérte el a kórust, sokat hozzáadva annak hangzásához, emellett így ők is részesülhettek a találkozó élményéből.

A néhány éve alakult budaörsi énekhar Kecskés Balázs vezényelte, a „zenekar” egy hegedűs kislány alkotta, aki a kórossal együtt tisztán csengő hangon énekelt is.

Igazi meglepetés és felüdülés volt az utolsóként bemutatkozó budavári gospel-kórus. Ezzel a stílussal eddig nemigen találkozhattunk a Cantate-vasárnap keretei között. A műsort még egy közös éneklés zárta, majd az áldás után a gyülekezeti teremben agapé és kötetlen beszélgetés várta azokat, akik maradni tudtak még így ezekben a vasárnap esti órákban.

KARTALI ZSUZSA

Bibliai állatsereg

Hurrá, itt a nyár! Végre jó sok időt tölthetünk kint a szabadban, erdőben, vízparton, kertben, vagy ahol csak lehetőség van rá. Márpedig akkor egészen biztosan találkozni fogunk állatokkal is. Na de vajon milyen állatok vesznek majd körül bennünket nyáron?

Itt találtok tíz bibliai állatot, akik közül biztos, hogy többel is összeakadtok, remélhetőleg nyugodt körülmények között.

Dánielt az-ok vermébe dobták, de Isten küldött egy angyalt, aki bezárta a szájukat, ezért nem bántották őt.

Nóé kiengedte a-ot a bárkából, az pedig estére visszatért, csőrében egy olajfalevéllal. Ebből tudta meg Nóé, hogy a víz leapadt a földről.

Bálámnak volt egy-a, akinek az Úr beszédre nyitotta a száját, hogy figyelmeztesse Bálámot: veszélyes úton jár.

A biztatta az asszonyt, hogy egyen a tiltott fa gyümölcséből, mert akkor tudni fogja, mi a jó, és mi a rossz.

Amikor Jónást bedobták a tengerbe, az Úr odarendelt egy nagy-at, és az lenyelte őt. Jónás három napot töltött a gyomrában, eközben végig imádkozott. Ezután kiköpte őt a a szárazföldön.

Áron kinyújtotta a kezét, mire-k jöttek elő a Nílusból és Egyiptom vizeiből, és ellepték az egész földet, bementek a házakba, sőt a kemencébe és a sütőteknőbe is. A fáraó kérte Mózeset és Áront, hogy szabadítsák meg az

egyiptomiakat a-któl, cserébe megígérte, hogy elengedi őket a népükkel együtt. De azután megkeményedett a fáraó szíve.

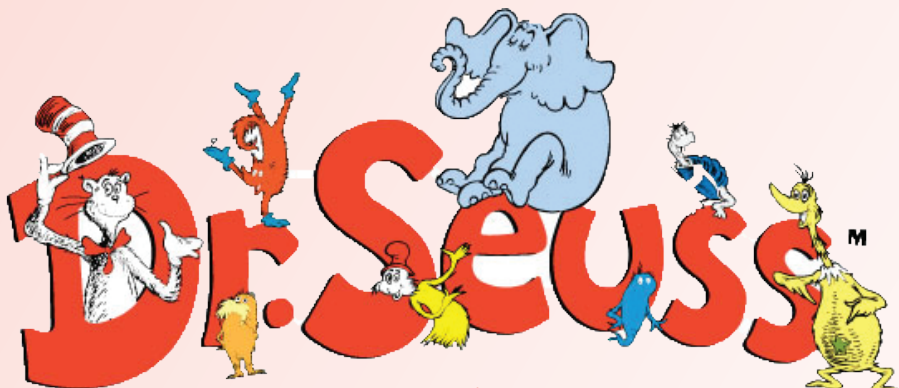
Amikor megszólalt a, Péter sírva fakadt, mert rádöbbedt, hogy beteljesültek Jézus szavai, és tényleg háromszor megtagadta őt.

Egy embernek száz-a volt, de elveszített közülük egyet, ezért ott hagyta a kilencvenkilencet, és addig ment az elveszett után, amíg meg nem találta.

Amikor a tékozló fiú elköltötte mindent, nélkülözni kezdett, ezért beállt egy emberhez-t legeltetni. Annyira éhes volt, hogy szívesen jóllakott volna akár azzal az étellel is, amit a-k ettek.

Keresztelő János egyszerűen élt:szőrből volt a ruhája, dereka körül bőrvet viselt, a tápláléka pedig sáska és erdei méz volt.

rendel,

avagy

evangélikus gyülekezeti hittantábor

2013. június 24-28.

Rendelési idő: hétfőtől péntekig 8-tól 17 óráig

Helyszín: a kelenföldi evangélikus gyülekezet épülete
1114 Budapest, Bocskai út 10.

Jelentkezés és egyéb információ: Gáncs Tamás lelkész
06/20-824-3703, gancstamas@gmail.com

Fontos tudnivalók:

Tízórait mindenki csomagoljon, az ebédet és az uzsonnát mi biztosítjuk (kivétel ez alól a szerda, ott, kérjük, hogy egész napra csomagoljon mindenki magának elemőzsiát).

A szerdai napra kirándulást szervezünk, melyre várjuk a kedves szülőket, hozzátartozókat is. Kérjük ezt előre jelezni!

Az interaktív foglalkozásokat 3 csoportban tervezzük megtartani: óvodások, alsó tagozatosok, felső tagozatosok.

A tábor díja: 5000 Ft/fő/hét. Előlegként 2000 Ft-ot kérnénk, ennek befizetési határideje: 2013. június 16. Kérjük, az összeget névre szólóan fizessék be a lelkészi hivatalban.

Köszönjük!

Várjuk és várunk!
A szervező csapat

Az induló hit- és erkölcsstanoktatásról

Kormányrendelet alapján a 2013/2014-es tanévben minden állami iskolában bevezetik a hit- és erkölcsstanoktatást. Már kora tavasszal több fórumon szó esett arról, hogy hogyan és miként kell elkezdni az intézményekkel való egyeztetést. Kerületünkben több lelkészi és önkormányzati megbeszélésen vettünk részt, ahova szórólapokat, plakátokat is vittünk. Az iskolákkal történt kapcsolatfelvétel nyomán 12 iskola jelezte, hogy szívesen beszélgetnének velünk elképzeléseinkről. A 12 iskolát egyenlő módon elosztottuk egymás között, három lelkész és a hitoktatónk segítségével igazgatói, illetve szülői értekezleteken vettünk részt. Az iskolákba való beiratkozáskor lehetőségünk volt a leendő elsősök szüleivel is találkozni.

A beiratkozó diákok száma az elkövetkező hónapok folyamán még változni fog, az azonban már körvonalazódik, hogy hol számíthatunk biztosan induló csoportokra. Jelenleg 4 iskolából érkezett végleges adat, amely összesen 11 elsős és 10 ötödikes hittanosról ad jelzést.

Hogy hogyan és miként fog a hit- és erkölcsstanoktatás megvalósulni a következő tanévtől, az még a jövő zenéje. Nagyon sokféle egyeztetésre lesz ugyanis szükség, hiszen nem egy intézményben jelezték, hogy nincs plusz osztályterem; illetve nem könnyű azt sem megszervezni, hogy minden iskolába bejusson adott órában a lelkész. Ezek mind olyan kérdések, amelyekre – lelkészek és iskolaigazgatók – közösen keressük a választ.

Az Isten bölcsességére hagyatkozunk ennek a szolgálatnak az elindulásában is, mert hisszük és tudjuk, hogy aki elkezdte bennünk a jót, az véghez is viszi annak beteljesedését.

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Eseménydús tavaszunk

Amikor a húsvéti istentiszteletre igyekezve még bőven láttunk hófoltokat, nem gondoltuk, hogy pár hét múlva nyárias meleg lesz. Nemcsak az időjárás, a gyülekezet élete is tartogatott olyan eseményeket, amelyekre nem számítottunk.

Április 7-én tartottuk (immár hetedik alkalommal) áldozati vasárnapunkat, amelynek jelentőségét gyülekezeti tagjaink már a kezdetkor megértették. Az idei gyűjtésünk eredménye eddig 1 740 540 Ft, az adományokat az akadálymentesítés céljára gyűjtöttük. Hálásan köszönjük minden adományozó

áldozatkészségét! Április 9-én esperesünk, Bence Imre részvételével a presbiteri ülésen többek között a lelkészválasztás volt a téma, melynek során megszavaztuk Gáncs Tamás beosztott lelkészünk jelölését a választandó lelkészek listájára. Április 16-án egyházmegyei felügyelőnk, Némethyné Uzoni Hanna elnökletével képviselő-testületi ülés volt. Ez az alkalom lett volna hivattott többek között a lelkészválasztás előkészítésére, de az erőteljes személyes ellentétek és az alkalomhoz nem illő hozzászólások miatt felügyelőnk az ülést eredmény nélkül berekesztette. Április 19-én nyárias melegben utaztunk a balatonszárszói gyülekezeti hétvégére, ahol a téma az év vezérfonala, „Reformáció és tolerancia” volt, amelyet több oldalról körüljártunk. A csodás idő és a Balaton szépsége igyekezett feledtetni velünk az elmúlt hetek eseményeinek esetenként igen rossz hangulatát. Április 25-én a gyülekezeti levelezőlistán megkaptuk felügyelőnk, Ittész András tisztségéről való lemondását többek között az alábbi sorokkal: „Belefáradva abba az emberileg nézve sokszor hiábavalónak látszó munkába, amivel a gyülekezet közösségének épülését próbáltam szolgálni, felügyelői tisztségemről 2013. június 30-i hatállyal lemondok.” Ezt rögtön követte másodfelügyelőnk, Inotainé Sólyom Éva azonnali lemondása is: „Hosszas vívódás után írom ezeket a sorokat, melyben bejelentem lemondásomat azonnali

hatállyal másodfelügyelői, jegyzői, presbiteri megbízatásomról.” Ezek után élénk levelezés indult a témában a gyülekezeti levelezőlistán, nem kevés indulattal. Május 7-én, a presbiteri ülésen megpróbáltuk a gyülekezet jelenlegi helyzetét és az akadálymentesítéshez érkezett újabb észrevételeket átgondolni. Május 10-én a levelezőlistán a „Kelenföldért csoport” levelét olvashattuk, melyben a gyülekezet megújulásának feltételeként Blázy Árpád és felesége gyülekezetből való távozását is megemlítették. Ezzel egy időben a csoport írásban megkereste az egyházmegyei és az egyházkerületi vezetőséget is. Lelkészeink szintén kaptak levelet kb. 70 aláírással, melynek végkicsengése, hogy további szolgálatukat ne a gyülekezetben folytassák. A nem kis megdöbbenést okozó bejelentés hatására ismét fellendült a levelezőlista forgalma. Május 14-én a képviselő-testületi ülés esperesünk vezetésével folyt le, ahol Gáncs Tamás jelölése a második parókusi állásra többséget kapott. Sok hozzászólás hangzott el a gyülekezetben fennálló feszültségek megoldási lehetőségeiről. Bence Imre esperes zárásként felajánlotta, hogy amennyiben szükségessé válik új szolgálati hely keresése, akkor a kerület segít ebben. Addig pedig egy mediátor (közvetítő) segítségének igénybevételét javasolta.

Az Útmutató mai igéje Nehémiás 9,33 szerint: „Te igaz vagy mindazok ellenére, ami bennünket ért, mert te

híven bántál velünk, mi pedig hitsze-
gők voltunk.”

Bonifác, az utolsó fagyosszent napja van, adja Isten, hogy életünkbe, a gyülekezet életébe az Ő melegsége költöz-
hessen.

MÁDY REZSŐNÉ

Hírek, események

Február 20. és március 27. között tartottuk a **böjti zenés estéket** Bach muzsikájával. A gyülekezet lelkészei mellett Keczkó Pál budahegyvidéki lelkész szolgált igehirdetéssel (l. a cikket).

Március 11-én gyülekezetünk is **csatlakozott a világimanapi rendezvényhez**. Ezen az alkalmon Holby-Bakay Tímea – gyülekezetünk tagja, most Norvégiában szolgáló lelkész – hirdette az ígét (l. a világimanapi írást).

Március 30-án **húsvéti kézművesdelutánra** került sor gyülekezetünk népes gyermekcsoportja számára. Köszönjük a munkatársak szíves segítségét!

Április 5-én, valamint 8–9-én került sor a **hit- és erkölcsstanra** való beiratkozásra kerületünk általános iskoláiban (l. a beszámolót).

Az áprilisi **szeretetvendégségen** Bence Áron teológus hallgató *Görbe tükör a kereszténységnek. Tolerancia és kizárólagosság az iszlámban* címmel tartott előadást.

Markus Merz coburgi evangélikus lelkész vezetésével április 6-án **bajor zarándokcsoport** érkezett hozzánk, akik a gyüle-

kezetünkkel való ismerkedésen túl igazgató lelkészünkkel úrvacsorás istentiszteletet is tartottak templomunkban.

Április 16-án **képviselő-testületi ülés** volt a lelkészválasztásról (l. a beszámolót).

Április 19–21. között tartottuk **tavaszi gyülekezeti hétvégénket** Balatonszárszón, melynek témája *Reformáció – tolerancia – identitás* volt (l. a képes beszámolót). Ezen a vasárnapon Rezessy Miklós nyugdíjas lelkész testvérünk segített az itthoni istentiszteletek megtartásában.

Április 21-én zenés istentiszteletet tartottunk a németországi **Frechblech fúvós-együttes közreműködésével**. (A fúvószenekarban játszik Bereznai Benjámín gyülekezeti tagunk is.)

Április 21-én három nőtestvérünk **keresztelővel egybekötött konfirmációja** volt templomunkban. A keresztség szentségében részesült Ali Marietta, Kerekes Katalin, és velük együtt konfirmálkodott Gortvai Eszter is.

Április 22-én a Magyarországi Evangélikus Egyház országos irodájának **hétkezdő áhítatát** Gáncs Tamás tartotta.

Május 5-én, 18 órától tartották a Deák téri evangélikus templomban a 16. **KÖSZI Megálló istentiszteletet** *Különbözőségeink-hasonlóságaink* címmel. Az alkalom igehirdetője Gáncs Tamás volt.

Május 12-én gyülekezetünk vendége volt Smidéliusz Gábor, a Deák téri evangélikus gyülekezet igazgató lelkésze, aki a 8 órakor és a 10.30-kor kezdődő istentiszteleten hirdette Isten ígétjét. Utóbbin **megkeresztelte** Gáncs Mátét, beosztott lelké-

szüneknek, Gáncs Tamásnak és feleségének, Andreának öt hónapos kisfiát.

A Szent Imre-plébániatemplomban **A felekezetek zenéje** címmel megrendezett hangversenysorozat keretében, május 12-én a Lutheránia Ének- és Zenekar J. S. Bach két kantátáját (BWV 116 és BWV 117) adta elő, igét hirdetett Blázy Árpád.

Május 13-án néhány gyülekezeti tagunk észrevette, hogy a templom bejárata mellől **hiányzik az Ordass-márványtábla** a falról. Két nappal később takarítónk a templomkertben megtalálta az összetört táblát, az Ordass Lajost ábrázoló bronz dombormű nélkül. A márványtáblát a clevelandi Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia ajándékozta gyülekezetünknek, 1998-ban leplezték le. A lopásról értesítettük az Ordass Lajos Alapítvány kuratóriumát, és feljelentést tettünk a rendőrségen.

Május 14-én került sor az áprilisban félbeszakadt **képviselő-testületi ülés** folytatására (l. a beszámolót).

Május 15-én újabb **kerületi ökumenikus lelkésztalálkozóra** gyűltek össze a

kerület lelkészei a görög katolikusok plébániáján.

Május 18-án **konfirmandusnapot** tartottunk a gyülekezeti teremben, ahol közösen készültünk a konfirmáció nagy eseményére.

Május 6., 15., 18. és 26-án gyülekeztünk lelkész házaspárja szolgált az **MTV Hajnali gondolatok** című műsorában.

Május 25–26-án került sor az idei **konfirmációra**, mely alkalommal öt fiatal testvérünket vettük fel gyülekezetünk felnőtt tagjai sorába. Név szerint: Bretz Árpád, Csorba Vince, Golyha Zita, Ittész Ambrus és Pálmai Dóra.

Június 1-jén lesz a hétfői felnőtt ifjúsági (**hifi**) szokásos év végi **kirándulása** Esztergomba.

Az idei **hittantábort** június 24–28. között rendezzük meg épületegyüttesünkben (l. a hívogatót).

Augusztus 1–4. között lesz Sepsiszentgyörgyön az **Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó**, melyre gyülekezetünk fiataljai is készülnek.

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Gáncs Tamás, Ittész-Venásch Eszter, Mády Erzsébet, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Mády Erzsébet 20/824-5296, tubbantyu@gmail.com

Megjelent 600 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Ittész András. Tördelés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Varg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton